

Ook mooi en altijd leuk!

Met 4 VETters naar de afvaartwedstrijd in Lipno.

“Euuuh Goedemorgen!”....Ja, het is midden in de nacht Jongens!...

Maar goed, daar gaan we dan om 4 uur in de 'morgen' op weg naar de afvaartwedstrijd in Lipno (in de buurt van Ceske Budejovice) te Tsjechië. De afvaartwedstrijd van Lipno staat bekend om zijn heftige karakter met passages 4 plus. Ze laten daarbij een flinke puist water los om lekker met de Vltava-river door de bossen te spoelen. Tijdens het WK Rafting in Tsjechië van een paar jaar geleden door vele WK teams een zeer gevreesd stuk wildwater. Oeff!? De reis verloopt voorspoedig en op een paar koffiebreaaks na heeft iedereen zoveel mogelijk zijn tekort aan slaap geprobeerd in te halen. Tegen een uur of twee zijn we bij ons hotel Pansky Dum. Na een uitgebreide papierwinkel ingevuld te hebben gaan we op zoek naar onze raft voor dit weekend en de beloofde wildwater rivier. Met enkele doorverwijzingen richting kast en muur, zuivere misverstanden, taalbarrières en miscommunicatie slagen we er met gebarentaal en 'gekke bekken trekken' toch in om bij de lokale Rofra ons raft voor de komende paar dagen te huren. De mensen hier zijn erg aardig maar in Tsjechië krijgen ze dus gewoon geen talen zoals Engels en Duits in het voortgezet onderwijs en euro's hebben ze ook al niet. Nah, misschien volgende jaar dan, of binnenkort, hopen ze?

De eerste trainingsrun maken we volgens afspraak samen met het Tsjechische herenteam. Op de afgesproken plek wachten we ze op met ons rafke in de kofferbak en veel zin om in te stappen. “Het laat even op zich wachten” krijgen we via sms door, in verband met een 'traffic jam'. Zodoende wat tijd om van het heerlijke weer te genieten. Zo komt er een motoragent met een gehaaste wielrenner voorbij gezet. Achtervolgd door een 'woedend' peloton van serieus kijkende wielrenners, daarna met enige wachttijd nog een groepje, daarna nog een groepje, effe later dan nog een groot peloton of ook wel de bus. Tijdens deze serieuze wielervedstrijd moedigen we de Nederlandse renners nog wat aan, althans we denken dat ze Nederlands zijn doordat ze een oranje tricoot aanhebben. Tot op heden is ons nog niet duidelijk waar deze wielervedstrijd over ging en of het ook wel echt landgenoten waren maar het doodde de tijd zullen we maar zeggen. Als de verkeersopstopping achter de wielerronde is op gelost ontmoeten we onze date en is het zover. Boot oppompen en gaan met die banaan! Dit keer is het een groene banaan maar dat vinden we niet erg.

Na alle grote verhalen die we gehoord hebben over de Vltava zijn we nu toch echt wel toe aan wat nattigheid! Jeroen en Martijn als boegbeelden voorin en Hans en Bas als twee kapiteins op één schip achterin. Al varende door de eerste leuke golven en walsen klonk er warempel een mooie “Wheeeeeeh” van voren in de boot en de kapiteins zijn het er snel over eens. We hebben twee leuke vrouwen voorin zitten! Enkele tientallen meters via het wilde kolkende water naar beneden gestort komt de rivier even tot rust in een stuwmeertje. Bij elk stuwmeertje hoort als vanouds natuurlijk ook een stuw, en ja hoor, die is er ook eentje! En niet te zuinig. De Vltava van 20 meter breed wordt door een 2 meter brede betonnen goot geperst en valt ook nog eens een meter of 5 naar beneden. En natuurlijk komt de hoofdstroom daarna altijd recht op een rotswand zodat enig stuurwerk bij de bevaring van dit alles ook nog vereist is. Rivieren zijn af en toe zo voorspelbaar (zucht)!

"Niet teveel denken, maar doen" is het motto en met wat luchtslagen geholpen door wat brute kracht wringen we ons raft door de watermassa. Klein stukje verder vallen we weer een paar meter naar beneden, landen met de rechter kant op een kei en laten we even zien dat je met zo'n zwaar raft ook best een stukje op de zijkant kan. Aye!

De vaarders van het Tsjechische team wenken ons naar de kant om samen de moeilijkste passage te verkennen. Als je de goede lijn vaart dan is er niks aan de hand, is hun conclusie...mooi is dat! Zelfs in Tsjechië is dat zo dus! Engels en Duits is een beetje lastig maar de taal van het wilde water en het water lezen is universeel! Maar ook met verkennen blijft het een vetlange en dikke stroomversnelling. En, zo gezegd zo gedaan, zo varen we hem. Hierna nog een kilometertje flink wild water 'happen' en daar is de finish. Nah, best soepel voor een eerste keer.

Net uitgestapt en met de adrenaline nog in onze aderen kost het de Tsjechen niet veel moeite ons over te halen voor een tweede oefenrun. Deze run verdient zeker de schoonheidsprijs niet, maar is zeer spectaculair! Zijdelings met het raft van dikke walsen af, vast op een steen, achterstevoren van de grote vervallen naar beneden. De Efteling is er niks bij om maar wat superlatieven te gebruiken! En zoals zo vaak gaat het de eerste keer gelijk goed, ga je nadenken en forget it! Niet denken dus ;-)

Na al de spanning zijn we maar terug naar ons hotel gegaan om te eten en vroeg onder de lakens te duiken. Nog wat beelden van "Debiteuren, Crediteuren" bekijken en ondertussen al gewoon snurken. De reis en de indrukken tijdens de oefenruns doen de luiken snel sluiten om zo maar te zeggen...

De volgende morgen op de wedstrijddag zijn we er op tijd bij! Eerst bekijken we de Xstream kayak race. Een soort behendigheidsrace met een spectaculaire startschans die een meter of 7 hoog is. Gave competitie waar na elkaar gestart wordt en met veel behendigheid door stevig wildwater links en rechts van de rivier een aantal vlaggen aan de oever aangetikt wordt.

Maar dan is het zover, onze afvaartwedstrijd gaat beginnen. De onboard-camera hebben we op Martijn zijn zwemvest getapet zodat we het spektakel later terug kunnen zien. We voelen de spanning en onze hartslagmeters geven al ritmes aan die onze wenkbrauwen doen optrekken. De spanning is om te snijden. Racen op zo'n heftige rivier die je niet goed kent is eigenlijk gekkenwerk. De starter spreekt ons aan en knikt met een respectvolle blik op zijn gezicht. Met andere woorden, opschieten, we gaan zo starten. "Ten seconds.....paddels out the water....five, four, three, two, one, go!"

We zijn weg en de eerste 100 meters zijn veelbelovend. Hans geeft de commando's en zoekt de beste vaarlijnen. De eerste helft van de downriver gaat super, alle lijnen halen we gemakkelijk en we vliegen van alle vervallen af! Dan slaat de vermoeidheid toe en is er daardoor een onbalans in de boot. De tweede helft van de afvaart is het zwoegen om nog een beetje fatsoenlijk van de vervallen af te komen en dan duurt het al snel te lang... Waanideeën over dat de finish na de volgende boom is of na de volgende boom dan, spoken door het hoofd. Uiteindelijk is die finish daar dan en we zijn er. Het blijft Tsjechië natuurlijk en iedereen krijgt aan de finish een gratis biertje aangereikt. Gaat er wel in hoor na een halfuur volle bak varen onder dit het lekkere zonnetje.

Het uiteindelijke resultaat van de 20 e plek met de gestarte 28 teams is zeker niet slecht. En we weten snel te verantwoorden dat we de weg op de rivier gewoon nog niet zo goed kennen. Eigenlijk maakt het ons ook niet zoveel uit, want we hebben een super spectaculaire afvaart gehad en dat geeft genoeg voldoening. Na een korte 'power nap' in ons hotel Pansky Dum wordt het dorpje Lipno nog even gecheckt. We schuiven aan bij het slalomparcours waar de andere kano wedstrijden gehouden worden. Een kanoslalom wedstrijd hebben we net gemist maar de kano afvaartwedstrijd is spectaculair om te zien. Vooral de C1-ers hebben flink moeite met dit wilde stuk en er wordt ondanks het hoge vaarniveau ook nog weleens ongewild uitgestapt en gezwommen.

Echt geen pretje! Maar hoeft je niet te zwemmen dan is het hier echt gaaf ;-)

Eens per jaar laten ze hier in Lipno vanuit het grote stuwmeer voor een dag of drie het water los en geheel wildwatervarend Tsjechië is aanwezig.

Iedereen komt naar dit wildwater festival om zelf wat te peddelen, voor de wedstrijden, de kanomarkten en natuurlijk de swingende feesten.

Bij ons feestje is de rockmuziek al vanaf grote afstand te horen. Een drie man sterke live band vermaakt ons de gehele avond zodat we lekker rond kunnen springen. We krijgen de indruk dat we op de dansvloer meer te zeggen hebben dan op het water maar dat kan ook de invloed zijn van het lokaal gebrouwen biertje. De volgende ochtend weer op tijd de auto in en naar huis. Moe maar voldaan denken we terug aan een super weekend met heel veel wild water, lekker weer, gezellige mensen met een groot hart voor wildwater en een goed afsluitend feest! Wat hebben wij rafters het toch zwaar af en toe!